

Runstenen är en av de många, som Jarlabanke i livstiden har låtit resa över sig själv (se ovan U 127). Den har utan tvivel stått vid den väg från Täby och Hagby till Ed (Edsberg), som hans släkt har låtit anlägga eller underhålla och där så många av släktens minnesvårdar stå. Hans fader Ingefast har här låtit utföra en ristning till minne av sin hustru (U 148), hans moder och mormoder över Ingefast och Ingvar (U 147), han själv jämte sin broder Häming och sin moder Jorun över Ingefast och Ingvar (U 143), han själv jämte sin broder Häming och sin mormoder Estrid över Ingefast och Ingvar (U 101). Det är betecknande, att Jarlabanke här också har låtit resa en särskild sten över sig själv.

Om Jarlabanke se vidare U 142.

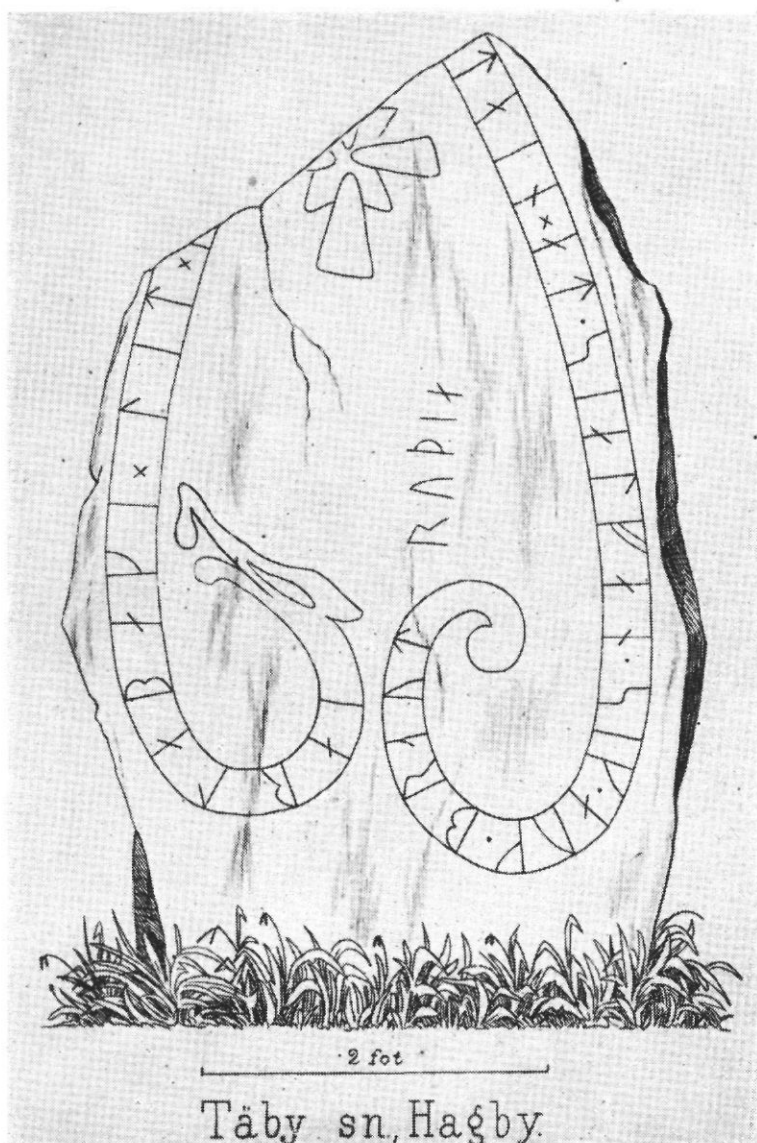

Fig. 139. U 149. Hagby, Täby sn.
Efter D 2: 22.

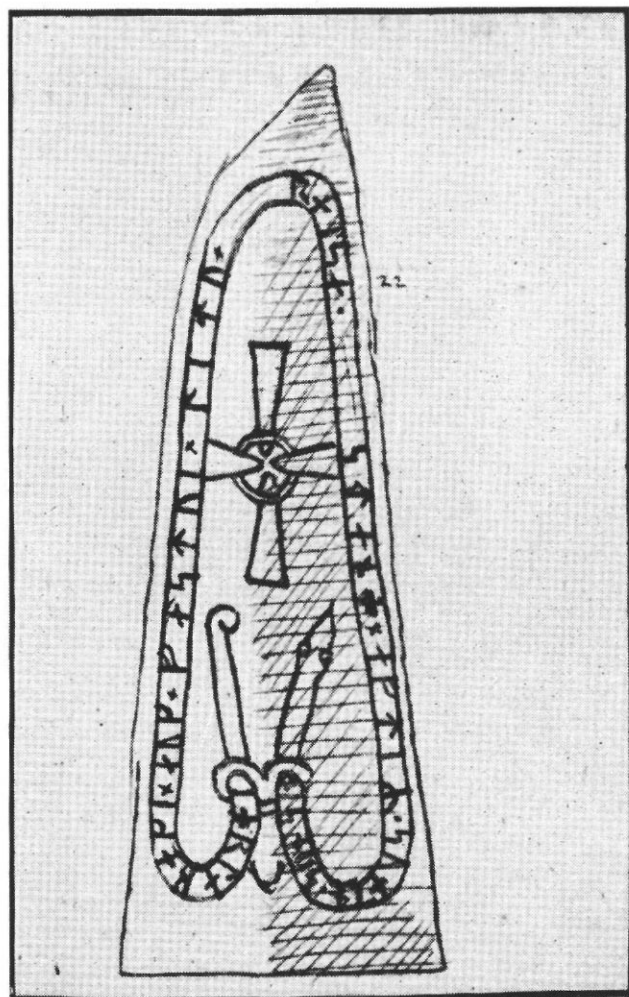

Fig. 140. U 150. Karby, Täby sn.
Efter teckning av Rhezelius.

150. Karby, Täby sn.

Pl. 97.

Litteratur: B 126, 127, L 646, D 2: 13. Joh. Bureus, F a 6 s. 74 n:r 148 (Bureus' egen uppteckning), s. 96 n:r 20 (Aschaneus), s. 143 n:r 39 (Axehiell), F a 5 n:r 405, F a 1 s. 91, F a 10: 1 n:r 130 (Rhezelius), F f 6 n:r 166, F a 13 s. 235; M. Aschaneus, F b 18 s. 77, F b 19 bl. 18; Ransakningarna 1667—84 (marg.-ant. av Hadorph); J. Hadorph, Resejournal; J. Peringskiöld, Monumenta 3, bl. 56; O. Celsius, SR 1, s. 405; R. Dybeck, Reseberättelser 1861; UFT h. 10 (1882), s. 195; E. Brate, Anteckningar 1902 (ATA); S. Lindqvist, Jarlabankesläktens minnesmärken (i: Nordiska arkeologmötet 1922), s. 127 f.

Äldre avbildningar: Rhezelius, teckning (F a 10: 1); Aschaneus, teckning (F b 18); Bureus, kopparstick (F f 6); Leitz och Hadorph, träsnitt (två stycken, det ena även signerat »ICH», i Peringskiölds Monumenta och B 126, 127); Dybeck a. a.; Brate foto 1902 (ATA).

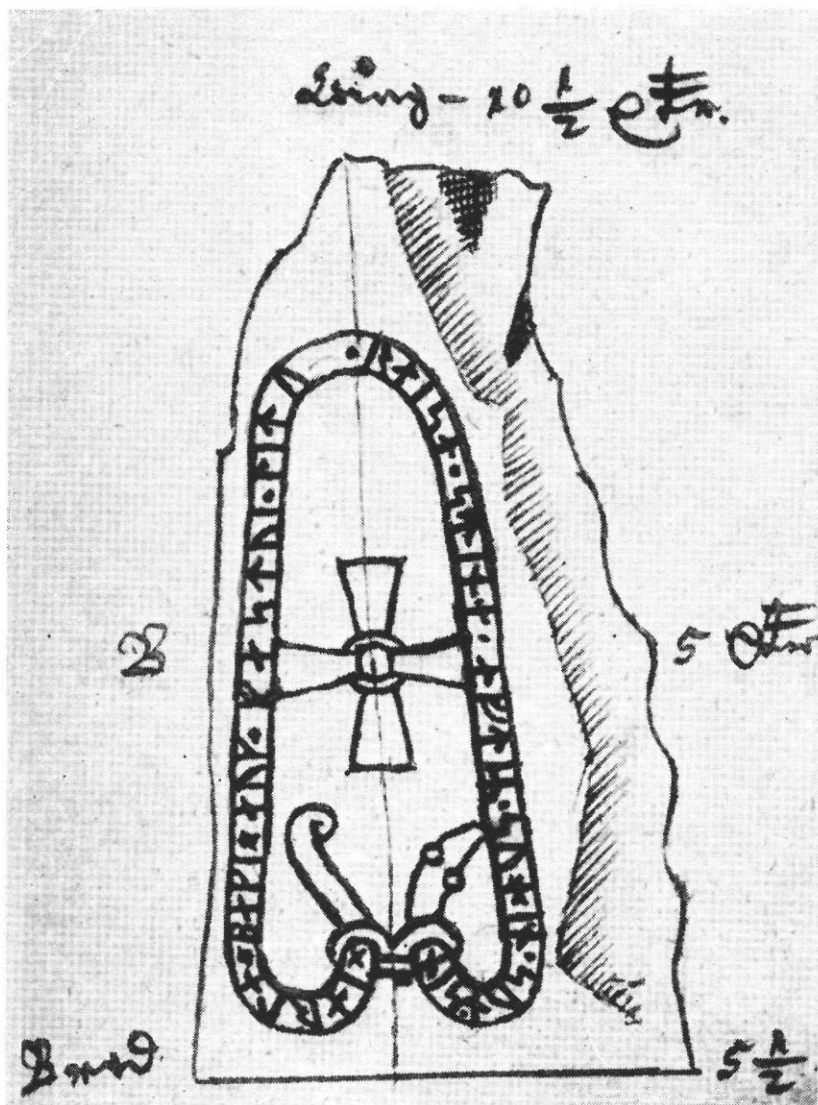

Fig. 141. U 150. Karby, Täby sn.
Efter teckning av Aschaneus.

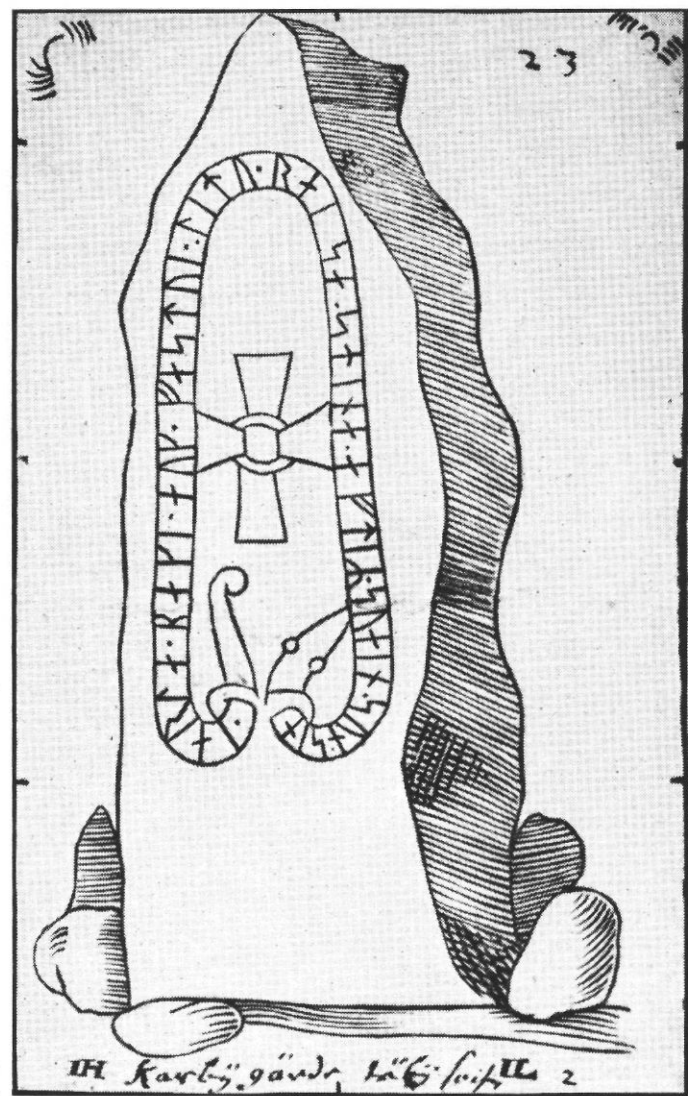

Fig. 142. U 150. Karby, Täby sn.
Efter B 126.

Runstenen, varav numera endast övre delen är bevarad, står rest vid vägen Täby kyrka—Hagby, på södra sidan, NV om Karby, o. 300 m. Ö om Broby bro. Platsen är utmärkt på Geologiska kartbladet »Rydboholm».

Aschaneus anger platsen: »Emillan Täby kyrkia och Broby» (F a 6), »Widh samma Broby gamla Steenbro lenger norr» (F b 18); Bureus (F a 6): »På samma vägh [c: som den förut omtalade Broby-stenen U 135] nämar Kyrkian»; Axehiell (ib.): »I Täby sochn, vt medh wäghen, på Karby äghor»; Rhezelius (F a 10:1): »Täby Sochn. På Karlby äghor». — I *Ransakningarna* finnes runstenen icke omnämnd, men Hadorph har i marginalen gjort en anteckning: »R. 2 Karleby», åsyftande U 150 och U 151. — Peringskiöld: »Karby gärde».

Runstenen var på 1600-talet ännu hel. Då Dybeck besökte platsen, var den emellertid sönderslagen och nedre delen försvunnen. Det övre stycket låg på stenens gamla plats, »i Karby gata, söder om sockenvägen mellan Täby och Hammarby».

Ljusgrå granit. Fragmentets höjd 1,22 m., bredd 0,60 m.

Inskrift (med det inom [] supplerat efter äldre läsningar):

[· iarla · b]aki · auk · fastui · litu · raisa · stina · aftir [· suain · sun · sin]

5 10 15 20 25 30 35 40 45

Iarlabanki ok Fastvi letu ræisa stæina æftir Svæin, sun sinn.

»Jarlabanki och Fastvi läto resa stenarna efter Sven, sin son.»

